

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

<u>EN AV DANMARKS KASSASKÅPSTJUVAR.</u>	2
<u>MÖRDAREN SOM SKICKADE TELEGRAM.</u>	2
<u>DUMMAST OCH RÅAST.</u>	2
<u>TJUVEN SOM HADE OTUR.</u>	3
<u>FUSKIGASTE BRANSCHEN.</u>	3
<u>OTÄCKASTE BREVET.</u>	3
<u>REKORD FÖR UNDERJORDISKA.</u>	4

Brott och straff

En av Danmarks kassaskåpstjuvar.

Danmarks största kassaskåpstjuv hette från början Hansen men kallade sig när han greps 1931 Julius Alfred Thorvald Framlev (1881-1921). På dagarna var han en beskedlig grönsakshandlare, på

nätterna en förslagen inbrottstjuv som från 1916 till det han avslöjades var Danmarks kanske mest omtalade tjuv, trots att ingen visste vem han var. Men han gick under det betecknade namnet "Borrande X-et". Han var farlig också och drog sig inte för att använda revolvern när han slutligen anhölls på Vesterbrogade i Köpenhamn. När han ställdes inför rätta blev allmänheten besviken; man hade väntat sig att en man som så gäckat polisen i hela landet skulle vara något att se på. I stället stod framför skranket en dvärg som med pipig röst redogjorde för sina bravader. Framlev fick åtta års tukthus men avled efter två år i fängelse.

Mördaren som skickade telegram.

Första mördaren som blev fast genom ett telegram hette John Tawell, en synnerligen märklig man. Vid 20 års ålder hade han med knapp nöd undgått att bli avrättad för förskingring och förvisats till Sidney, Australien. När strafftiden var slut startade han ett apotek men sysslade med många andra inkomstbringande affärer och blev en rik man. Han återvände till England - numera som respekterad kväkare - köpte hus i Berkhamstedt, förförde en vacker tjänsteflicka vud namn Sarah Hadler och installerade som sin permanenta älskarinna i en våning i Paddington, London, under namnet Mrs Hart. Hon födde Tawell två barn. Tawell själv var gift. Mrs Hart flyttade till Salt Hill nära Slough. Tawells första försök att mörda henne gjordes med gift i september 1843, men misslyckades. Den 1 januari 1845

iscensatte han försök nummer två, och nu gjorde giftet avsedd verkan. Någon hade sett Tawell komma ut från den döda Mrs Harts hus, och ett telegram sändes till londonpolisen. Mannen greps. En apotekare intygade att han hade sålt blåsyra (vätesyranid, HCN) till Tawell, som föll till föga och erkände.

Det var ett ovanligt dumt brott han hade begått. Mrs Hart var sin mördare mycket tillgiven och störde aldrig hans respektabla äktenskap. Men tydligen ville han slippa betala hennes underhåll, och till sist var det penninghunger som gjorde honom till en

mördare. Han hängdes den 14 mars 1845.

Dummast och råast.

Kurt Erich Tetzner var nog en av de dummaste och råaste tyska mördare i modern tid. När han fann att hans svärmor led av cancer tog han ut en försäkring på 10 000 mark på henne, och när kvinnan dog inkasserade han pengarna. Sedan diskuterade han med

sin fru andra sätt att lätt komma över pengar. Ett tag övervägde paret att ta en stor försäkring på Tetzners liv, gräva upp ett lik på en kyrkogård, placera kroppen i Tetzners bil och tända på. Sedan skulle Tetzners hustru få ut försäkringen efter sin "döde" man. Men slutligen övergavs iden. Det måste till ett färskare lik, Menade Tetzner. Han annoserade efter en medhjälpare på sina "affärsresor", och en bilreparatör vid namn Alois Ortner nappade. Tetzner fick honom att krypa in under sin bil för att kolla en påstådd oljeläcka. Sedan försökte han krossa skallen på repareraren med en grov skiftnyckel, men denna lyckades avvärja anfallet och Tetzner sprang sin

väg. Natten till den 25 november 1929 tog han upp en liftare i sin bil, en ung handelsresande på 21 år. Tetzner ströp ynglingen. I utkanten av Ettershausen i Bayern körde han bilen mot ett träd och tände eld på den. Tetzners hustru kom för att identifiera den brända kroppen och fodrade att få ut en försäkring på ca 150 000 mark. Men på försäkringsbolaget blev man misstänksam och höll ögonen på Frau Tetzner, som flera gånger tog emot telefonsamtal i en grannes våning från en viss Herr "Stranelli" i Strasbourg. Stranelli greps och visade sig vara identisk med Tetzner. Den 2 maj 1931 halshöggs han i Regensburg.

Tjuven som hade otur.

En spansk brevbärare knäckte ett paket som han tyckte såg intressant ut. När hans hustru öppnade tjuvgodset exploderade en sprängladdning och skadade hustrun allvarligt. Paketet var adresserat till ett företag i Madrid.

Fuskigaste branschen.

Den fuskigaste branschen är kanske svenska bilverkstäder. Flera undersökningar som gjorts har avslöjat att praktiskt taget alla sådana inrättningar tar betalt för saker som aldrig har åtgärdats. Andra fuskbranscher är krogarna, där man tar betalt för sexor i glasen men serverar femmor, och livsmedelsaffärerna där man luras av de röda extraprislapparnas uppgifter om vikt och kvalitet. Det förekommer också att man slår in ett eller annat extra belopp i kassan utan att kunden märker det. Frånvaron från arbetet hade före genomförandet av förminskad sjukpenning nått rekordhöjder i Sverige och hembränningen har tagit ny fart. Sociologerna förklarar den sviktande allmänmoralen med att sambandet mellan arbetsinsats och inkomst har försvagats.

Otäckaste brevet.

Den svenske massmördaren polismannen Tore Hedin efterlämnade det otäckaste brevet, innan han den 22 augusti 1952 dränkte sig i Bosarpssjön i Skåne. Brevet lydde:

Telefonen ringer, polisen springer och letar efter mig. Men den ska aldrig finna mig. Aldrig. Men min bil har den funnit nu och om ni vill lösa en gåta så leta i det våta, om ni tror att jag finns där.

Ja mina vänner, varför har jag nu gjort allt detta? Det kan tyckas vara en dåres verk och är det kanske också. Som man känner sig själv, blir man känd av andra människor. Och där kan ni se, idag röd och i morgon död. Man vet aldrig när ens timma slår. Jag ska bara i korthet tala om vad jag gjort och varför, så att ni slipper ljuga för den nyfikna allmänheten. September 1943 satte jag eld på Gustavshills bryggeri i Annelöv. Och orsaken var att jag stulit havre på vinden. Vi hade en häst där hemma, utmärglad och ständigt hungrig. För att man inte skulle märka, att något stulits, tände jag på. Och sedan har allt det andra följt, vilket ni ju känner till.

Hösten 1946 stal jag en motorcykel, L 150, i Kristianstad och kvarlämnade den i Åsum. I november 1951, närmare bestämt den 28 klockan 2.30, mördade jag kvarnägaren Johan Folke Allan Nilsson i Tjörnarps och tände på hans hus precis klockan 3. Skälet var pengar och jag kom över 4360 kronor vid detta tillfälle.

Och det sista har hänt för att jag bedragits av en kvinna, som betydde allt för mig. Hon har svikit mig och jag lönar sveket på detta sätt. Den 21 augusti klockan 24 slog jag ihjäl min far och mor och tände på. Sedan körde jag till den svekfulla flickan i Hurva och kom dit kl 0.30. Sedan jag sett mig omkring slog jag ihjäl henne och hennes chef klockan 1.30 och tände på klockan 2. Först hade jag hållt ut lite bensin lite varstans. Ja, nu slutar jag och hoppas, att ni kan klara ut det hela. Min sista vilja är, att, om det skulle finnas något kvar efter mig, två personer (namnet angavs) delar. Det är de bästa vänner, jag någonsin haft, och de behöver det mer än väl båda två... I hopp om att endast fakta kommer pressen till del slutar jag nu och beklagar, att jag aldrig blivit detektiv, ty då skulle många ouppklarade mysterier fått sin lösning. Utan att skryta är detta det enda jag dugt till.

Ja, nu är klockan 4 den 22 augusti 1952 och jag slutar mitt sorgliga liv med hopp om att bli förstådd och förlåten av dem som har lust och möjlighet därtill.

Glad, lugn och beredd går jag i döden, ty allt har nu uppfyllts.

Tore Hedin, mördare, adress okänd.

P.S. Mina föräldrar dödade jag för att de skulle slippa se mig lida för vad jag gjort. D.S.

Rekord för underjordiska.

Vid årskiftet 1990-91 jagades i Sverige 2 744 personer av utländskt ursprung, som ska utvisas ur landet. Polisen hade ingen aning om var de fanns.

